

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **P. M.** ,
skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 października 2024 r.,
zażalenia obrońcy skazanego,
na zarządzenie z-cy Przewodniczącego X Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2024 r., sygn. akt X Ka 358/23,
w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę z urzędu skazanego P. M. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 czerwca 2023 r., sygn. akt X Ka 358/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 4 października 2022 r., sygn. akt V K 1246/22.

Na to zarządzenie zażalenie złożył obrońca skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Oczywiście ma rację sędzia wydający zarządzenie z dnia 5 lipca 2024 r. odmawiające przyjęcia kasacji wskazując, że skazany P. M. nie uzupełnił w terminie 7 dni braku formalnego kasacji poprzez jej opłacenie, do czego został wezwany. Jednakże to zarządzenie, a przede wszystkim wezwanie skazanego do uzupełnienia braków formalnych poprzez uiszczenie opłaty od kasacji w kwocie 450 zł z dnia 26 kwietnia 2024 r. całkowicie pomija treść art. 120 § 1 k.p.k. w obecnym brzmieniu. O ile uprzednio wzywano do uzupełnienia braków formalnych osobę, od której pochodziło pismo, a więc w tym wypadku oskarżonego, o tyle obecnie wzywa się osobę, która wniosła pismo. W tej sprawie kasację wniósł obrońca z urzędu skazanego i to do niego winno być kierowane wezwanie do usunięcia braku poprzez uiszczenie 450 zł opłaty od kasacji. Wówczas obrońca, po kontakcie ze skazanym mógł uiścić opłatę, lub też złożyć wniosek o zwolnienie skazanego z uiszczenia takiej opłaty. Zauważyć należy, że obrońca z urzędu w kasacji zawarł informację, że skazany jako osoba pozbawiona wolności zgodnie z treścią art. 572 § 2 k.p.k. nie uiszcza opłaty przy wnoszeniu kasacji, a w sytuacji, gdy zorientował się, że skazany obecnie nie jest pozbawiony wolności złożył wniosek o zwolnienie go z obowiązku uiszczenia tej opłaty.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy konieczne jest rozpoznanie tego wniosku obrońcy mając na uwadze okoliczności związane z całym postępowaniem prowadzonym w sprawie i to, że skazany w jego trakcie korzystał z pomocy obrońcy z urzędu i to Sąd Okręgowy uwzględniając również wniosek skazanego, postanowieniem z dnia 20 grudnia 2023 r. wyznaczył mu obrońcę z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia kasacji w sprawie X Ka 358/23. Z uzasadnienia tego postanowienia wyraźnie wynika, że sąd uznał, że skazany nie jest w stanie ponieść kosztów wyznaczenia obrońcy z wyboru, wskazując również, że z uwagi na sytuację majątkową został on zwolniony od kosztów sądowych w II instancji oraz orzeczono wobec niego karę pozbawienia wolności. Obrońca wyznaczony skazanemu z urzędu sporządził obszerną kasację i wniósł ją do Sądu Okręgowego w Warszawie, za co przysługuje mu stosowne wynagrodzenie. Analiza akt sprawy nie wskazuje natomiast, aby sytuacja majątkowa skazanego uległa znaczącej

poprawie, szczególnie od chwili wyznaczenia mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia kasacji.

Mając to na uwadze należy stwierdzić, że zarządzenie z dnia 5 lipca 2024 r. odmawiające przyjęcia kasacji zostało wydane z rażącym naruszeniem art. 120 § 1 k.p.k., co miało istotny wpływ na podjętą decyzję i konieczne jest ponowne rozpoznanie sprawy, w trakcie którego należy rozpoznać wniosek obrońcy, który wpłynął do Sądu w dniu 29 lipca 2024 r. o zwolnienie skazanego z opłaty od wywiedzionej przez niego kasacji.

[J.J.]

[ms]